BESCHIKKING VAN DE DERDE KAMER VAN HET HOF VAN 18 NOVEMBER 1980 [1]

Margherita Macevicius, echtgenote Hebrant, tegen Europees Parlement

Zaak 141/80

Samenvatting

Ambtenaren — Beroep — Bezwarend besluit — Begrip — Maatregelen ter opstelling van de begroting van een instelling niet daaronder vallende
(Ambtenarenstatuut, artikelen 90, lid 2, en 91, lid 1)

Voorstellen en besluiten van instanties van een instelling die bevoegd zijn inzake de opstelling van de begroting zijn niet van invloed op de statutaire positie van ambtenaren en vormen mitsdien geen bezwarende besluiten in de zin van de artikelen 90, lid 2, en 91, lid 1, Ambtenarenstatuut.

In zaak 141/80,

MARGHERITA MACEVICIUS, ECHTGENOTE HEBRANT, ambtenaar van het Europees Parlement, te dezen vertegenwoordigd door V. Biel, advocaat te Luxemburg, Rue des Glacis 18 A, Luxemburg,

verzoekster,

tegen

EUROPEES PARLEMENT, te dezen vertegenwoordigd door F. Pasetti Bombardella als gemachtigde, Kirchberg, Luxemburg, bijgestaan door A. Bonn, advocaat te Luxemburg,

verweerder,

1 — Procestaal: Frans.

betreffende een verzoek tot nietigverklaring van een aanwijzing voor bevordering,

geeft

HET HOF VAN JUSTITIE (Derde kamer),

samengesteld als volgt: J. Mertens de Wilmars, president, O. Due en U. Everling, rechters,

advocaat-generaal: G. Reischl
griffier: A. Van Houtte

de navolgende

BESCHIKKING

De feiten

Verzoekster Macevicius is bij verweerder, het Europees Parlement, tewerkgesteld als hoofdadministrateur in de rang A 4. Zij is hoofd van de dienst Catalogiseren-bibliotheconomie van de bibliotheek van het Parlement, die ressorteert onder het directoraat-generaal Onderzoek en documentatie. Een andere hoofdadministrateur in de rang A 4 is A. Reid, die aan het hoofd staat van de afdeling Referenties, inlichtingen en documentatie van de bibliotheek.

In verscheidene voorbereidende documenten, onder meer van de secretaris-generaal en de Commissie voor de begrotingen, betreffende de begroting en het organisatieschema van het Parlement, was er in de jaren 1978 en 1979 onder de voorgestelde structuurwijzigingen onder meer sprake van de ambten van de hoofden van beide diensten Catalogiseren bibliotheconomie en Referenties, inlichtingen en documentatie om te zetten van A 5/4- in A 3-posten.

In een nota van 5 september 1979 aan de secretaris-generaal van het Parlement betreffende de vaststelling van de begroting voor 1980, deed de directeur-generaal Onderzoek en documentatie, J. Taylor, onder verwijzing naar de door het Parlement bij resolutie van 10 mei 1979 vastgestelde budgettaire beperkingen, enkel het voorstel, voor het begrotingsjaar 1980 het ambt van het hoofd van de dienst Referenties, inlichtingen en documentatie om te zetten in een ambt van de rang A 3, zonder daarbij de dienst Catalogiseren-bibliotheconomie te vermelden. Dit voorstel werd overgenomen en vervolgens goedgekeurd door de secretaris-generaal en de Commissie voor de begrotingen van het Parlement.

In haar brief van 6 november 1979 aan de voorzitter van het Parlement en ingeschreven op 12 november daaropvolgende, beklaagde verzoekster zich erover, dat bij de aanvragen tot omzetting van ambten geen rekening was gehouden met de dienst Catalogiseren-bibliotheconomie. Volgens verzoekster kwam hierin het stelselmatig door J. Taylor gevolgde administratieve beleid tot uiting om het ambt van het hoofd van de dienst Referenties, inlichtingen en documentatie hoger te waarderen ten koste van de dienst Catalogiseren-bibliotheconomie.

Bij brief van 25 april 1980 bevestigde de secretaris-generaal van het Parlement de goede ontvangst van verzoeksters schrijven „in de zin van artikel 25 Ambtenarenstatuut", en verzocht hij haar om nadere gegevens.

Op 14 juli 1980 werd onder nr. 2677 de kennisgeving van vacature gepubliceerd voor een ambt van afdelingshoofd (loopbaan A 3); daarbij ging het om het in het organisatieschema 1980 hoger ingedeelde ambt van hoofd van de afdeling Referenties, inlichtingen en documentatie.

In haar op 11 juni 1980 ter griffie van het Hof ingediend verzoekschrift concludeert verzoekster tot nietigverklaring van de aanwijzing van uitsluitend A. Reid voor bevordering tot de rang A 3, wegens stijd met de artikelen 5, lid 3 en 45 Ambtenarenstatuut. Subsidiar concludeert verzoekster dat beide betrokkenen, te weten A. Reid en zijzelf, tot de rang A 3 zullen worden bevorderd.

Bij verzoekschrift, ingekomen ten Hove op 14 augustus 1980, heeft het Parlement, overeenkomstig artikel 91 van het Reglement voor de procesvoering, tegen dat beroep een exceptie van niet-ontvankelijkheid opgeworpen. Deze exceptie berust in hoofdzaak op de volgende middelen: verzoeksters brief van 6 november 1979 kan niet worden gekwalificeerd als een klacht in de zin van artikel 90, lid 2, Ambtenarenstatuut; daar blijkens de brief van de secretaris-generaal van 25 april 1980 een onderzoek was ingesteld, was er geen sprake van een uitdrukkelijk of stilzwijgend besluit tot afwijzing van de klacht in de zin van artikel 91, lid 2, tweede streepje, Ambtenarenstatuut; de in het beroep bestreden besluiten kunnen niet worden aangemerkt als bezwarende besluiten waartegen beroep openstaat in de zin van de artikelen 90 en 91 Ambtenarenstatuut.

Op deze exceptie van niet-ontvankelijkheid heeft verzoekster geantwoord bij op 17 oktober 1980 ingediende memorie, waarin zij met name de volgende argumenten naar voren brengt: uit de inhoud van haar brief van 6 november 1980 blijkt duidelijk dat het ging om een klacht en niet om een eenvoudig verzoek krachtens artikel 25 Ambtenarenstatuut: aangezien een antwoord op deze klacht binnen de statutair bepaalde termijn is uitgebleven, is een stilzwijgend besluit tot afwijzing genomen, waarvan beroep mogelijk is; aangezien J. Taylor, nog vóór iets was beslist over de hogere indeling van het betrokken ambt, al had besloten A. Reid een bevordering toe te kennen, kan tegen deze bevordering beroep worden ingesteld.

In rechte

Volgens artikel 91, paragraaf 3, Reglement voor de procesvoering, wordt de exceptie van niet-ontvankelijkheid, nadat de wederpartij daarover haar middelen en conclusies heeft ingediend, verder mondeling behandeld, tenzij het Hof anders beslist. Het Hof meent dat het in casu over voldoende gegevens beschikt en dat er geen reden is om tot de mondelinge behandeling over te gaan.

Het beroep is klaarblijkelijk niet-ontvankelijk.

Voor zover het beroep strekt tot nietigverklaring van nota's van J. Taylor en van rapporten van de secretaris-generaal en de Commissie voor de begrotingen van het Parlement, is het niet gericht tegen besluiten van het tot aanstelling bevoegde gezag, die voor verzoekster bezwarende handelingen zouden vormen in de zin van de artikelen 91, lid 1, en 90, lid 2, Ambtenarenstatuut. De voorstellen en besluiten van de instanties van het Parlement, die bevoegd zijn inzake het opstellen van de begroting, zijn niet van invloed op de statutaire positie van verzoekster, noch op die van A. Reid. Al aangenomen dat, gelijk verzoekster beweert, deze voorstellen en besluiten enkel ten doel hadden A. Reid te bevorderen ten koste van verzoekster, dan nog zijn het in zoverre louter voorbereidende maatregelen waarvan geen beroep mogelijk is.

De kennisgeving van vacature nr. 2677 voor het ambt van afdelingshoofd Referenties, inlichtingen en documentatie is gepubliceerd nadat het beroep was ingesteld. Tegen die kennisgeving heeft verzoekster vooraf geen klacht ingediend; zij is mitsdien niet vatbaar voor beroep. Voor zover het beroep subsidiair strekt tot gelijktijdige bevordering van verzoekster en van A. Reid, moet worden opgemerkt dat, aangezien geen daartoe strekkend verzoek is ingediend, het tot aanstelling bevoegde gezag daaromtrent geen stilzwijgend of uitdrukkelijk besluit tot afwijzing heeft genomen in de zin van artikel 90, lid 1, Ambtenarenstatuut.

Het beroep moet mitsdien worden verworpen.

Ingevolge de artikelen 69, paragraaf 2, en 70 van het Reglement voor de procesvoering, dient elk van beide partijen de eigen kosten te dragen.

HET HOF VAN JUSTITIE (Derde kamer),

gehoord de advocaat-generaal,

beschikt:

1. **Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.**

2. **Elk van beide partijen zal de eigen kosten dragen.**

Luxemburg, 18 november 1980.

De griffier

A. Van Houtte

De president

J. Mertens de Wilmars